

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 16.јуна 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите.

Да констатујемо да је ту:

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић

Опт.Ђукић, Медић, Боројевић и Шолаја.

Браниоци Радовановић, Перковић, Петровић и Драгић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављамо са завршним речима. Да ли су браниоци направили неки ред, или ћемо онако како иду оптужени? Бранилац Перковић, је ли тако, бранилац Медић Драгана први.

Бранилац Перковић, бранилац Медић Драгана

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ:

Поштована председнице већа и уважене судије овога суда, као прво пре него што пређем у чињеничну и правну анализу овог предмета морам да се осврнем на завршну реч јавне тужбе коју смо чули јуче. Ми смо јуче чули све осим чињеничне и правне анализе тезе оптужбе. Али чули смо и нешто друго пореко кога ја нисам могао, односно нисам хтео да реагујем у ничему, иако сам имао право, али данас сам се ту направио једну ретенцију, задржао да се данас изјасним о таквим наводима. Наиме, када би у реторици анализирали такав говор, рекли би да такав говор и таква завршна реч подразумева да је већ донета некаква одлука па чак и да су ови људи овде правноснажно пресуђени. Осим тога, ишло се и даље, па осим тога што је јавна тужба себи узела за право да полази од тога да су већ осуђени, оптужени су за све пљачке на три ратишта, оптужени су малтене за све злочине који су почињени на тим ратиштима. Мислим да је то била она граница преко које се није смело никако да пређе, недопустиво је, а супротно духу Законика о кривичном поступку и његовим основним начелима, да морамо сви да пазимо на достојанство сваког оптуженог, сваки оптужени овде има право на своје достојанство, он је само оптужени, само осумњичени и тако даље и тако даље. Мислим да је тај део поготово недопустиво је било да се малтене лично неко

обраћа у завршној речи и гледа према оптуженима цело време. То је моје мишљење у једном професионалном смислу. Као друго, шта смо ми то чули што би требало да поткрепи наводе оптужбе, ништа. Да ли смо чу ли иједан доказ из које би анализе тог доказа произишло несумњиво да постоје докази да је мој брањеник починио дело, нисмо. Чули смо нешто друго, анализирана је њихова одбрана и речено је па да она је контрадикторна ето они су тако то и тако то. Дакле, понавља се стара теза, ја ћу узети слободу, понавља се једна стара теза да у поступцима за ратне злочине се често дешава да се прво крене без икаквих доказа, па да се чека да осумњичени износе или износе одбрану и кроз низ, низ питања сучељавања са другим сведоцима ако се ухвати у неком небитном детаљу, тада ће се рећи ако си, ево видите ту није било добро, ту није било, ту није било добро, дакле закључујемо да је он слагао, ако је то слагао, он је све слагао, а да се при томе, при томе још у истрази нису предочени никакви докази, где је најављено да ће се појавити некакав сведок П-1 и тако даље, а њима се узима одбрана иако је истражни судија дужан по закону, по свим фактима међународних конвенција већ приликом првог саслушања да укаже на доказе који су несумњиво постојали и омогућити им да се изјасне на то. Ми смо чули још нешто јуче, чули смо од пуномоћника оштећених који није задовољан наравно да није задовољан, и ја сматрам да овде имамо некаква селективна оптужења и ја сматрам да један такав злочин, такав злочин је тражио много, много озбиљнију анализу, много студиознију истрагу, и много озбиљнији приступ.

Међутим не може се тражити од мог брањеника осталих оптужених да они сносе терет нечега и да на конто неког нечијег немара или нехата или пропуста требају да буду жртвовани и да се каже ви сада сте ту, имамо сведока П-1 који је рекао тамо, ког ћемо посебно анализирати, и ви сте криви за све, ви сте «шкорпиони», ви сте ово, ви сте укаљали част српске војске, Версајски мир и тако даље и тако даље. О чему ми то причамо, ако ћемо да причамо о балканским ратовима, да видимо је било злочина вама, је ли било оваквих злочина, увек је злочина било с једне са друге и са треће стране на овим просторима, на жалост, али сада се тражи од суда али то је и најтеже зато сам и рекао неки дан када ме је питао један колега да ли бих ја сад хтео да будем судија мало да променим ово звање, ја сам рекао хвала, не знам да ли бих могао ту тежину одлуке, одолити свим притисцима које те судије данас имају. Не знам, не знам како бих могао да на једну страну ставим доказе и чињенице и на другу тежину тог дела, ја стално говорим о томе да смо сви под тим притисцима. Ако би неко, ја полазим сада од вас, а треба суд да суди само на основу закона, чињеница, оцене и чињеница, несумњивих доказа, онда може неко да каже е па ви ту ослобађате некога зато што се вама неко свиђа, не, неко злонамеран, суд ослобађа зато што нема доказа. У прилог тога ви сте и јуче чули пуномоћника оштећених каже сумњам, прво сумњам у ону диспозицију да ли је била правилна, надам се да јесте, тужилаштва, а сумња и у ово да ли је то баш то. Значи имамо врло један опречан став, е сада када то имамо такве позиције можемо прећи на некакву анализу чињеница и доказа који су изведени и које смо ми овде извели. Не може јавна тужба никада да пређе и да каже да је записник о увиђају којег се увек као светиња држе,

балистичка вешачења која су спроведена у једном поступку, да каже па то је могло бити овако и тако и пређе, прећи ћемо преко тога што се тиче чаура и тако даље. Како је тај увиђај вршен, ко је све био присутан тамо, мене и мог брањеника то не интересује, ја имам овде печат истражног судије, ја имам овде балистичко вештачење које каже да од 37 комада утврђено је да су све стандардна пушчана муниција калибра и тако даље и да су испалјени из 3 аутоматске пушке, значи 37 комада, да ли су они све узели, али јесу велики део, да ли неко може да потура па да каже ево сад ћу ову узети или ову нећу, па да зна већ која је то или не, не може. Значи, када сваки суд, а сваки суд прво полази од материјалних трагова и сретан је када их има, па када пође од тих материјалних трагова, онда видимо да се несумњиво може тврдити да је тога дана на том месту пуцано на несумњив начин из три оружја. Дакле, имамо 3 пушке. Ако је пуцано из три пушке а потом је неспорно утврђено правноснажном пресудом која исто може бити у дилеми да је то тај човек направио или није, али је неспорно утврђено да је из једне пушке пуцао Цвјетан Саша, он је пресуђен. Даље неспорно ту се сви слажемо, прихватићемо исказе оштећених, прихватићемо исказе и П-1 и осталих. Да је био један плави који лишава једну жену живота, мајку и стрину деце која су сведочила, окреће се према деци и женама, групи и наставља да пуца. Дакле, плави је под два, остаје нам једна цев, за једну цев је једно лице било оптужено па ослобођено, па нам се у овом поступку као несумњиво од сведока П-1 како тврди, тврди да се једно лице вратило са Цвјетаном и да је пуцало у дворишту. То би могла бити трећа цев, ајде да кажемо да не знамо ко је пуцао из те пушке, значи сад тражимо трећу цев, али ћемо поћи од исказа П-1 и видећемо да ту, значи сад када би прихватили све што је он рекао, а анализираћемо и њега, дође и он на ред, видећемо да их је ту било како он каже 6 до 7. Овде имамо 4 оптужена, па значи имамо како је рекао један ПЈП, један САЈ-овац, па је на претресу рекао да га је видео то луцидно, питао члан већа господин Крстајић о тим околностима како га је видео да је изашао и један ПЈП. Дакле, да ли неко након овог доказног поступка може и ово веће са сигурношћу да каже, са извесним несумњивим доказима да пресуди неког за тежак злочин да каже ти си, ти си, ти си и још она двојица, ко је, ко је. Оптужба је могла да промени чињенични опис и да утврди неке друге околности, али хоћемо ми оптужбу јер је то је ствар одбране, суду су везане руке, али за убиство не може се оптужити ниједан јер нема извесних доказа. Шта каже, ви ћете посебно претпостављам пустити снимак са главног претреса, то је мислим страна 55 од децембра месеца, шта је то П-1 видео и шта није видео, ви ћете видети да он говори да је видео па онда говори да није видео, па произилази да је закључио да су пуцали, нигде он не каже ја сам стајао непосредно и гледао. Питали смо га каже да је њему било тешко када је видео ону жену, а према исказима деце и осталих, одмах је тај плави почео да пуца у десно, дакле он се већ са оне позиције где је био морао да склања, он каже видео сам ја неко репетирање, али пошто му је то тешко било П-1, тако он каже, ја нисам хтео да гледам, и видећете на снимку где он каже када одговара мени на питање да је ставио овако главу и каже направио сам један, други корак, где је он могао да иде видећете на скици да уопште ништа није могао да види, он мора проћи иза П-1 ићи вамо и

тако, он не зна шта се све ту дешава. Он не зна шта се ту дешава, не у смислу да је сигуран да кажем он је то, то, ја то закључујем или то, направио сам каже ово нисам, видео сам шта ја сам, ко је пуцао, јеси ти видио ко је пуцао, јеси стајао са стране па гледао, не окренуо сам се и отишао и онда га пита и судија где, како, како си сад видио САЈ-овца био је ту, па онда га видиш да он излази малтене ти излазиш, ти трчиш а он излази не знам пре тебе, па како је он стигао оданде да изађе а ти си трчао околу, по његовој анализи мислим да ће и колега да о његовом исказу, мотивима можемо да само ако их укрстимо, само ако их изанализирамо видећемо, а мотив знамо јуче нам је дат, јасан нам је мотив његовог сведочења.

Дакле, ако имамо ту околност тада не можемо да тврдимо да је он из његовог исказа нигде није утврђено да је он видео, он каже видео па нисам, па онда када одговара и код колеге Радовановића, и код мене и код Тодоровића, па каже колега Тодоровић сећате се оне интервенције, пустите снимак, анализирајте његов исказ па кад каже у праву је колега Перковић ако се сећате имате у записнику, значи потврђено је од пуномоћника оштећених, у праву је он каже никад није рекао да је видео кад сам ја онда интервенисао, он каже ја сам то, ја сам два три корака и наставио да идем. Немамо ми нигде нешто из чега би ми могли да закључимо, он каже ја сам видео па га пита колега Радовановић не знам за Ђукића, он каже па ја сам видео, али он је ето мени тамо рекао нешто, дакле он нешто закључује на конто нечег наводног некаквог циља, али он не види од њих 6, 7 да ико лично пуца, што он ако је видео наводно репетирање мог брањеника, што би спомињао репетирање, па речеш видео сам да пуца, не да репетира, репетирање је нешто друго, али још и то не значи да неко пуца. Дакле, имамо исказе оштећених, говорим о мом брањенику, које кажу, које дају на самом месту догађају мог брањеника смештају у један други контекст где га не виде ту где га види П-1, а морали су га видети ту непосредно кад се дешава пуцњава, видећете то су деца, али су имали 13, 14 година, 15, па каже једно чак дете закључује било је одавде али је ово пуцано од стране тог плавог, па онда је неко пуцао са ове друге стране и ако би се уклопило а то ћу посебно говорити о П-1 који уклапа онога што наводно се враћа са Цвјетаном, па да не говорим сада по свим околностима које би се могло закључити да је неко случајно њега заменио са тим недај боже. Исти тај П-1 и ми смо остали ускраћени било када за препознавање њега од стране оштећених, да ли је ту био проблем, није а могао је и он бити доведен овде са нашим клијентима па да кажу ако су га препознали где су га и под којим околностима, шта каже ево га Фатос Богујевци, сећате се млад момак, смирен, врло сликовито описује неке ствари, сећам се међу осталима који су ту били једног који је био шиљатог, оштрог носа са дугом косом везаном у реп, изгледао је као да је имао око 25 година, по мени имао је тамну и видео сам га кад смо изашли на улицу да је тамо разбијао излоге, мислим да је то радио са кундаком од пушке. Он га види тамо, не каже да га види вамо, шта Фатос каже у препознавању, ево препознаје каже Б-3 то је мој клијент Драган Медић је онај ког сам задњег навео у разговору и тако даље, код истражног судије, то је тај шиљатог носа и тако даље. Дакле, то каже Фатос нама, али да ли ћемо и за њега рећи да је то измишљено, па зашто смо онда спроводили уопште истрагу, да је показао нешто другачије тужилаштво би

јуче рекло ето имате препознавање, пустите ви то деца јесу али имате препознавање тако би било речено јуче, међутим има и Саранда Б број 5, изгледа то је овај записник о препознавању за Медић Драгана, код Саранде, Медић Даган изгледа као онај ког сам описала са дугом косом, мада га ја доживљавам као вишег, веома да је био мали и тако даље.

Ево шта каже она овде био је ту један са дугом косом витак, мени је изгледао поприлично висок мада не могу поуздано да се изјасним, био је отприлике по мени исти као и онај ког сам препознала 2003. године, препознала али на другоме имао је исту униформу као и остали који су били у дворишту, само они који су били испред дворишта су били у другачијим униформама и имао је поприлично тамну, није имао никакав особни знак по коме би га препознала, сећам се да је био један од првих који нас је извео из кућа, мени је изгледао да он више контролише ситуацију од осталих који су ту били као неки вођа људи. То она каже, али сви мог браћеника оштећени који су га препознали измештају га у двориште, да је извео, да је разбијао не знам шта и тако даље. Што ако га они тако карактеристично памте, па реп, па не знам, па шиљат нос, а кажу да их је ту било доста ових других, а описују неког оваквог и неког оваквог, што не би рекли био је и ту, нема ако је био ту у дворишту па је био и напољу па је изашао са њима, није лишио живота то што се причало о тим причама ћу вам касније говорити.

Јел видите да су двојица «Шкорпиона» да је била некаква истрага и да су двојица припадника «Шкорпиона» ухапшени. Ако су била још друга двојица који нису били припадници «Шкорпиона» дакле нико није имао намеру нити могао да заштити припаднике «Шкорпиона», неко је могао да има сасвим друге мотиве и другачију категорију да некога заштити. Али не њих ако је био тамо, ако се причало па је био па молим, ако је био разговор у аутобусу тако како је једни га овако описују, па се више не зна ни ко је ни шта је, па да и јесте мој браћеник рекао доста са тим, прекините, ја сам више, доста приче, да се прекине прича ко је, шта је, ко је како шта како, али то није ниједан доказ несумњив да је мој браћеник починио ово дело, самим тим да се ставља сама тежина у овом тешком злочину, још већи би био грех некога осудити за такав злочин без доказа, јер ако немамо доказе, држава је ту била немоћна, ја не мислим да заступник тужбе је био водио истрагу тад и да је био тамо и тако даље, и да је можда могао он нешто у том моменту својим ауторитетом, можда би нешто било другачије, ја у његову беневољентност у истрази истрајности томе, не сумњам али није био тамо, нисам ни ја водио ту истрагу, већ су друге судије, други људи, други истражитељи шта, како, зашто, откуд ми то знамо, али сада да се под силу, под силу, под силу неко пресуди. Чули сте пуномоћника, не каже нико овде ни од оштећених ни од ових ни од оних осудите невинне, нико не може да тражи од вас осудите оне за које нема доказа, нађете можда кроз годину, две дана, отворите праву истрагу, отворите ово, отворите оно и тако даље, кад је Цвјетан пресуђен па се каже било је не, не, не, па сад нека опет.

Па смо имали овог једног који нам је овако прошао не знамо ни ви ни ја како, који су то онда били аршини сад и онда, значи ништа то друго него ти који си био ти сад кажеш ниси био, били су ови, мени то може бити за тужилачку одлуку али

не може бити за судску одлуку, не може суд на основу тога да каже ја пресуђујем, а онда имамо овакву анализу и овакве материјалне трагове, изјаве оштећених које тако, тако кажу и препознавају.

Знате ми то увек имамо замену теза и код оптужбе и код одбране, кад имамо неке тако препознавања или шта, онда ћемо рећи е сада кад нам то није било добро како сам већ рекао, е сада дајте ви то то су деца, не они су рекли, сместили, описали карактеристичне шиљат нос, па су рекли ово, па реп, то, што они не би рекли видели смо га и вамо и онда смо видели кад је пуцано у нас. Што не би, значи ви морате имати несумњив доказ о свему, а немамо ону основну ствар, погледајте тамо то двориште, погледајте где је могао П-1 да буде и да се прво питамо да ли ико може да верује П-1, да ли би му ви веровали да није рецимо предложен за сведока, него да је био осумњичен, ја би рецимо увек тако, сад није он сведок од стране тужиоца, ајде да гледа мало као осумњичени, да ли би веровао том човеку који има стотину контрадикција. Тражи онда од мене да ја нешто у некаквој пресуди у мојој одлуци, то није то, пресуда је тај писмени део, морам да крпим, морам нешто да додајем, нешто да се мучим, како, како против аргумената три, па не можемо рећи то је било офрље, па мене не интересује ако је било офрље, онда није ниједна пушка пуцала била, мене не интересује било је офрље, па каже знате тај записник о увиђају три пушке, то није било, то је било онако јесте било онако, то је доказ, доказ који је изведен, прихваћен од стране, потписан од стране истражног судије, имате само да поновим Цвјетана, имате плавог, имате овог једног, а П-1 не каже ни за једног децидно сам видео да пуца, може бити нешто друго, о томе ја не говорим, зато и постоји нешто што се стално прати чињенични супстрат изведени докази и нешто се уклапа, али са овим чињеничним описом једино што суд може мирна срца, мирне душе да се поноси својом одлуком, да је судио по закону, јесте да донесе ослобађајућу пресуду за мог брањеника, без обзира на тежину већи је грех, би био, и за оштећене и за све да се неком пресуди без доказа, нико то не може да тражи од вас. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

У завршној речи бранилац оптуженог Медић Драгана, адв. Мирослав Перковић осврћући се претходно на завршну реч јавног тужиоца наводи да јавна тужба није анализирао ниједан доказ обзиром да је читав поступак још од самог почетка био мањкав јер ни приликом првог испитивања оптуженима нису предочени сви докази, посебно исказ сведока П-1. Иначе исказ сведока П-1 такав је да на њему не може да се заснива било каква озбиљна пресуда због тога што исти садржи недоследности, недоречен је, овај сведок заправо и није видео ко пуца. Исказ овог сведока противречан је и исказима оштећених. Када се озбиљно анализирају докази, пре свега записник о увиђају, балистичко вештачење, записник о препознавању где оштећени Саранда и Фатос препознају опт.Медића, али не описују да су га видели испред групе цивила у коју је пуцано, може да се закључи да нема доказа да је опт.Медић Драган извршио ово дело, па стога предлаже да се донесе ослобађајућа пресуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављамо.

Бранилац Звонко Радовановић, бранилац опт. Ђукић Жељка

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ:

Ја такође оспоравам правну квалификацију и чињенично стање како је то наведено у оптужници тужиоца и сматрам да изведеним доказима током овог кривичног поступка није доказано да је окр.Ђукић Жељко извршио кривично дело које му се ставља на терет. Оно што је занимљиво, такође би истакао да је чудно или је истовремено и чудно да тужилац у завршној речи минимизира значај доказа које је сам предложио и прибавио и чије извођење је у оптужници предложио. Ту пре свега мислим на наравно материјалне трагове са лица места у виду чаура, за које тужилац и јуче у својој завршној речи каже да је резултат балистичког вештачења био тај што је прикупљен само део, ето само један део тих чаура, али ја напомињем да је то ипак огроман део од укупног броја тамо пронађених чаура преко 100 чаура, а такође морам да истакнем да је окр.Ђукић Жељко и сам предложио да се изврши вештачење скидањем ДНК са тих чаура, што наравно није било у овом поступку изводљиво, па у том смислу истичем и активност његове одбране током целог овог поступка која је понеки пут превазилазила неке границе толеранције, али суд је имао разумевања и за такво његово понашање. То је само један мали део разлога који су њега напомињем иритирали током овог поступка.

Даље тужилац у својој завршној речи се није усудио да да чињеничну и правну анализу доказа који су извођени у овом поступку мада је истакао да су битни и кључни докази предложени и презентирани од стране тужиоца у оптужници, пре свега исказ сведока П-1, правноснажна пресуда Окружног суда у Београду К.бр.1823/04 којом је правноснажно осуђен Цвјетан Саша, навео да су то искази осталих сведока пре свега сведока Горана Стопарића, као и препознавање извршено окривљених, извештено од стране оштећених у форми истражне радње у овом суду.

Нити једним, напомињем да нити једним од ових изведених доказа није на несумњив начин доказана кривица окр.Ђукића за извршење овог кривичног дела, пре свега у погледу исказа саслушаног сведока П-1 у овом поступку постоји неколико важних ствари када је у питању његова перцепција самог догађаја и када је у питању његово виђење улоге окривљеног Ђукића у извршењу овог кривичног дела, а због чега се његовом исказу не може поклонити вера. Наиме, сведок П-1 потпуно различито описује критични догађај од описа који нам дају преживели оштећени који су саслушани током главног претреса почев од тренутка када је како каже П-1 како га је пробудила галма у дворишту и повици «побите то уза зид» па до самог чина извршења односно убиства цивила, сведок П-1 ове околности објашњава у свом исказу пре свега да је у дворишту када је изашао и угледао цивиле да је његов однос према тим цивилима био заштитнички, да се обратио овде окривљенима речима да престану да претресају цивиле, да су дужни

да их предају полицији и да је то чинио непосредно пред самим цивилима. Међутим, оштећени који су преживели овај догађај и који су дали овде свој исказ на ову околности упитани изричито су рекли да нити један војник, како су називали формацију «Шкорпионе» није предузимао ове радње нити се на било који начин заштитнички односио према њима. Ово је само један од примера апсурдности исказа сведока П-1 због кога суд не би смео да му поклони веру приликом изрицања пресуде. У даљем свом току свог исказа сведок П-1 је описивао сам чин убиства цивила у дворишту и то започиње тако што описује пре свега убиство Шефкате Богујевци, плаве жене, и истиче да је један припадник «Шкорпиона» који је риђе косе, лепе грађе, он га назива «шкотланђанином» извршио убиство те Шефкате Богујевци и то тако што је прво ударао њеном главом од зид, да би потом пуцајући у њу у два наврата је и убио и потом се удаљио. Сведок П-1 је објашњавао да је њему познат идентитет овог човека, чак да га је видео на неким сликама заједно са Цвјетан Сашом али да из неког разлога није био расположен да га открије у овом поступку. Е сад овај исти догађај оштећени међу којима су и деца Шефкате Богујевци, сасвим другачије описују и они кажу да су приликом повратка када су враћени у двориште са улице, видели човека који убија њихову мајку, да потом баца пушку и узима од другог војника другу пушку коју окреће према њима и наставља да пуца према њима и да је то последњи тренутак који памте при чему не виде да ли други војници пуцају, али рецимо Шефкате Богујевци закључује на основу својих повреда да су зрна долазила са леђа. Из исказа сведока П-1 једини закључак о његовом положају у том дворишту јесте да се он налазио иза леђа сведока на негде поред бедема зида који се наставља на кућу испред које се десило то убиство. Исказ оштећених то морам да напоменем, је идентичан исказу који су у поступку против Цвјетан Саше да ли и то пре равно скоро 5 година, што јасно указује да им је тренутак, тај тренутак погибије њихове мајке остао у јасном сећању што је и логично, ако се има у виду да су присуствовали једном чину који је више него филмски, па је самим тим и искључена могућност да се тај догађај одиграо на начин како га је описао сведок П-1, да се овај човек помињем плаве косе, након тог убиства које је извршио, убиства жене окренуо и напустио само лице места. Оваква колизија у исказу сведока П-1 и оштећених управо указује на то да његов исказ у целости никако не може бити истинит, логичан и убедљив, самим тим убедљивији од исказа осталих сведока који су саслушани у овом кривичном поступку за које тужилац у својој завршној речи каже да су сведоци када је у питању окривљени Ђукић Жељко, да су Ђукића видели у исто време на различитим местима. У склопу овог дела исказа који сам мало пре помињао сведока П-1, суд би посебно морао да узме у обзир и део исказа сведока када је сведен питањима браниоца Перковића, судије Крстајића, када је сведен тим питањима на реалан простор и практично геометријске релације дворишта и самог догађаја, да он описује начин на који се сам догађај одиграо тако што каже да је он једва успео да избегне своју погибију, овакав исказ је напомињем давао и у својству окривљеног мада то није предмет тог поступка али исто морам то да напоменем, посебно објашњавајући да је на свом трећем кораку чуо пуцњаву али да је наставио кретње, своје кретање не

окрећући се да види има ли жртава или преживелих. Овако неистинит и нелогичан исказ сведока П-1 и јесте одговор на питање које тужилац често према окр.Ђукићу постављао у смислу па добро зашто баш тебе терети, значи никаквог логичног одговора на то питање не може бити с обзиром на целокупан исказ сведока П-1 који сам сада у битним деловима овде поновио, који је практично сам по себи у целини неистинит и нелогичан и није у сагласности са осталим изведеним доказима у овом поступку.

Што се тиче доказа у виду осуђујуће пресуде Окружног суда у Београду којом је Саша Цвјетан осуђен на 20 година затвора, нити једним својим делом у овој пресуди, нити једним својим делом она не доводи у везу окр.Ђукића са извршеним кривичним делом које му се ставља на терет, посебно ту наглашавам део пресуде у којој осуђени Цвјетан Саша даје своје признање извршења кривичног дела и где у ком исказу нити у једном контексту не помиње окр.Ђукић Жељка као извршиоца овог кривичног дела, значи нити једном речју га не помиње нити да је присутан нити да је било коју радњу предузео, радњу извршења овог дела. Кривица окр. Ђукића није доказана нити изведеним доказима у виду препознавања окривљених од стране оштећених. Оштећени чак ни са несигурношћу или чак случајношћу нису указали на окр.Ђукића као извршиоца овог кривичног дела, овде овај доказ посебно је значајан што се Ђукића тиче јер је он приликом извођења тог доказа био посебно хендикепиран у односу на остале окривљене с обзиром имајући у виду његову грађу, конституцију, висину, телесну масу, по чему се знатно разликује од свих осталих припадника «Шкорпиона» и у време извршења кривичног дела, а и у данашње време видели смо их овде доста их је долазило у својству сведока, и сви су па узимајући, укључујући ту и сведока П-1, истицали да је он у тој мери упечатљив да би остао запамћен у свести човека који га посматра и са веће удаљености од једног корака у односу на цивиле, како каже сведок П-1 да се он налазио у дворишту. Дакле, ни овим доказом није утврђено да је окр.Ђукић извршилац овог дела.

У погледу исказа осталих саслушаних сведока у овом кривичном поступку суд би требало да узме у обзир чињеницу да су листом, значи сви до једнога који су овде давали исказ, издвојили окривљеног Ђукића, а сведоци су саслушавани између осталог и на предлог тужиоца и на предлог одбране, су истакли да окр.Ђукић није извршилац овог кривичног дела, чињеница дакле у буквалном смислу речи нема ниједног сведока који за окр.Ђукића није тврдио изричито тврдио да он није извршилац овог кривичног дела. Чак ни чињеница што су заиста ти сведоци контрадикторни у својим исказима у погледу места на коме се Ђукић налазио у време извршења дела, не може да умањи значај њихових исказа без изузетка њихових тврдњи да Ђукић није извршио ово дело. Разлог овој контрадикторности лежи у ономе, а чули смо да је то и мишљење пуномоћника оштећених који је то у својој завршној речи приметио, да је међу, очигледно међу тим сведоцима, суд суди и на основу онога што види пред собом, а било је више него очигледно да нису били расположени, пуномоћница оштећених је то карактерисала као завером ћутања која влада међу њима, да они нису били расположени да опишу догађаје онако како су их они видели, али су и поред тога

издвојили напомињем Ђукића као лице које није могло бити уопште извршилац овог кривичног дела. Такви њихови искази да ли су последица неких рационалних страхова или ирационалних страхова потпуно је свеједно, пре би по оцени одбране личило да је то разлог оваквом држању сведока да би сами услед ових догађаја се плашили за себе да постану предмет неког будућег кривичног поступка. На крају заборавио сам да поменем да су и ти сведоци у истом на идентичан начин описивали догађаје у аутобусу након овог злочина где је Ђукић Жељко практично једини остао запамћен као лице које се побунило против тога, да је сведок П-1 једини опет међу сведоцима саслушаним који тврде да је то било цинично, а имамо и сведока Стопарић Горана који ипак носи за собом неки значај који је овде рекао дословно да би му онда требало доделити «оскара» уколико је могао да одглуми такву сцену. Тако да из свега овог набројаног сматрам да изведеним доказима није доказано ни приближно доказано да је окр.Ђукић извршио ово кривично дело и да би једина правда била за њега ослобађајућа пресуда, а правда коју би оштећени добили на основу исказа сведока П-1 који је човек који практично окривљеним, овим оштећеним ускраћује идентитет лица које је лишило живота њихову мајку, мислим да они не би били сагласни са таквом правдом коју би им уделио сведок П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

У завршној речи бранилац опт.Ђукић Жељка наводи да ниједним од изведених доказа није утврђено да је овај оптужени извршио кривично дело, па предлаже да га суд ослободи од оптужбе, једини доказ који терети опт.Ђукић Жељка јесте исказ сведока П-1, који различито од оштећених описује догађај када је лишена живота покојна Шефкате, тренутак када је пуцано, ситуацију када су цивили доведени у двориште па затим изведени на улицу, па због тога овом сведоку и не треба веровати, осим тога он је суду и оштећенима ускратио информацију у погледу идентитета особе која је убила покојну Шефкату. Како нема ниједног од доказа који би могли да доведу опт.Ђукића у везу са овим кривичним делом и како насупрот томе сви остали саслушани сведоци осим сведока П-1 тврде да су сигурни да опт.Ђукић ово дело није извршио, то је једина праведна одлука ослобађајућа пресуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да наставимо.

Бранилац Саша Петровић

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ:

(Бранилац опт.Шолаја Миодрага) Дакле, одбрана окр.Шолаја Миодрага истиче да нису доказани чињенични и правни наводи дати у оптужници овде јавног тужилаштва за ратне злочине. Сматрамо да је окривљени Шолаја невин. Разлог за овакав став одбране лежи уствари у целокупном току овог поступка где смо након више па ево близу две године дошли до тога да у суштини се нисмо

много помакли од онога што је већ урађено у поступку где је правноснажно осуђен Цвјетан Саша. Материјални докази који су тамо поднети уз оптужницу исти су као и овде, значи имамо вештачење од стране вештака балистичара који је утврдио да од чаура које су достављене са лица места може да се утврди да су, може на несумњив начин да се утврди да је пуцано из три оружја, аутоматских пушака домаће производње како они кажу. Достављен је и увиђај, односно записник са скицом лица места које је вршио истражни судија Окружног суда у Прокупљу. Ови материјални докази сами по себи не указују, нису указивали ни на чију кривичну одговорност и зато су по мени морали апсолутно да буду поткрепљени чвршћим и бољим доказима који би на несумњив начин утврђивали кривичну одговорност мог брањеника. У суштини у току овог поступка једини доказ који је тужилаштво могло да понуди овде суду и да на неки начин истакне кривичну одговорност мог брањеника је сведочење сведока П-1. Међутим ми сматрамо да се сведочење које је толико исцрпно и у истражном поступку и на главном претресу дао П-1 не може уопште узети као основ за доношење било какве одлуке. Ово из разлога што је његов исказ у директној супротности са исказима, не само других сведока припадника јединице «шкорпиони» него са оним сведоцима којима би ми морали, хтели то или не, да верујемо, а то су оштећени. Значи сведоци који су преживели вероватно најгоре моменте које једно људско биће може да преживи у свом животу. Искази ових оштећених су били ако се упореде са исказима које су већ дали у претходном поступку када се судило Цвјетан Саша, су готово идентични у оним кључним цртама. Ја да не бих замарао сада суд, ја ћу само апострофирати неке чињенице где се искази оштећених дијаметрално разликују у односу на исказ сведока П-1. Прво, сведок П-1 у моменту када се ова група лица, када улази у двориште, није био једини у дворишту, ако се сећате он је односно у транскриптима јасно стоји, у његовом исказу мислим из децембра прошле године, да у моменту након што је онај риђи припадник или плави како га, маркантни како га он означава, а чије нам име не даје, што је доста интересантно, у моменту када је лишио живота пок.Шефкату, да је тог истог момента значи отишао њему иза леђа, односно ван његовог видног поља, да након тога како он каже окривљени овде, нагуравају цивиле у двориште и након тога врше кривично дело, односно долази до пуцања. Ова прва кључна чињеница се разликује, Саранда Богујевци је била јасна у свом исказу да је она видела како тај припадник, односно војник како га она назива, лишава живота њену тетку на начин како је то описала у свом исказу да сад не понављам, а да затим узима, своју пушку баца другом војнику, од њега узима другу пушку и наставља да пуца у њих. Дете је то јасно видело. И да након тог првог рафала долази пуцања из другог правца коју она није могла да види јер је била окренута леђима. Значи у овој кључној чињеници за расветљавање овог кривичног дела исказ сведока П-1 се разликује са непосредним очевицем овог трагичног догађаја.

Друго, деца, односно оштећени који су ту у то време били деца, су јасно рекла да када су ушли у двориште није, да су у дворишту већ били војници који су се доста да кажемо дрско и осорно понашали према њима, Фатос Богујевци и Јехона Богујевци кажу чак да је њихова рођака, односно познаница била

ишамарана од стране једног припадника «шкорпиона». Сведок П-1 је то морао да види, а ништа нам о томе не говори и по томе одбрана овде окр. Миодрага Шолаје закључује да је сведок П-1 имао пре него што је давао исказ овде у својству сведока или пре него што га је тужилаштво саслушало у својству сведока да је имао комплетне списе са суђења Саше Цвјетану и да и тих списа и доказа који су тамо извођење формирао свој исказ како би у ствари себе на неки начин изузео из целокупног овог догађаја а вероватно и могуће кривичне одговорности.

Ја не бих детаљније анализирао све његове исказе, односно хтео бих само да се ограничим на оно где је помињао мог брањеника као извршиоца овог кривичног дела. Наиме, он истиче како је овде окривљени Миодраг Шолаја претресао цивиле, да он тврди да их је баш детаљно претресао. Међутим, сведок П-1 не зна или неће да зна да су цивили два пута претресани. Први пут детаљно непосредно пошто су изведени из оне куће где су били а затим овлашка да су дошли први пут у ово двориште где се овај трагичан догађај десио. Деца, односно оштећени сведоци који су преживели овај масакар су била прилично детаљна у опису оног лица које их је претресало, ту поготову мислим на сведока Фатоса Богујевци. Међутим, он, ни остали оштећени нису на несумњив начин препознали овде окривљеног Шолају као лице које их је претресало. Ја овде морам да суду посебно напоменем, значи у ком смислу. Из записника о препознавању од 22. децембра 2008. године када је сведок оштећени Јехона Богујевци за оштећеног Шолаја Миодрага рекла да -«нисам сигурна, можда ми делује познато, не могу да га повежем са особама али ми делује познато». Значи, једина особа која би могла на неки начин да укаже или да препозна Миодрага Шолају је сведок, односно оштећена Јехона Богујевци, али ни она није децидирана у томе.

Значи, поставља се питање да ли је Миодраг Шолаја уопште претресао цивиле. Ту опет морамо да узмемо у обзир исказ сведока Стопарић Горана и донекле исказ сведока Томић Милована. Сведок Стопарић Горан је три пута поновио, значи, односно и у поступку пред Саше Цвјетаном и у поступку под Ки.бр. 11/05 чији нам је исказ достављен и употребљен као доказ у овом поступку, а такође и на главном претресу у овој кривичноправној ствари да је он децидиран у томе да је овде Шолаја кренуо да претреса и то прво оног старијег човека који је изведен са цивилима али да га је Томић у томе спречио. Међутим, проблем је у томе што Томић Милован то не потврђује.

Некако ми се чини од почетка када је почело да се уопште истражује овај злочин и да се воде кривични поступци и да се утврђује ко је то урадио, да се стално вртимо око 10 истих људи, око 10 сведока. То су углавном лица која су и саслушана у овом поступку. Није ми јасно како од 138 људи или 128 људи колико је било у јединици нису могли још да се пронађу и лоцирају људи да се утврди њихово кретање и да се види где је ко када био у време када се овај злочин догодио. Према исказима сведока кроз ово двориште најмање пола јединице је прошло било да су прошли кроз двориште, било да су само ушли и изашли. Само знамо да је Жућин вод био смештен на другој позицији, то је онај вод који је накнадно, односно био остављен у Подујеву када се због свега овога, значи јединица, кад је хитно повучена и враћена у Пролом Бању једноставно у тој целој,

значи у том да кажемо хаосу који се десио након овога 10-ак људи или 20 је остало у Подујеву заборављено.

И ту бих хтео да се вратим на исказ сведока П-1. Сведок П-1 је дао једну морбитну слику повратка управо тог вода када су се увече вратили када су враћени камионима у Пролом Бању где ја не бих могао толике количине те злоће које сведок П-1, не бих могао да га цитирам, о томе шта је тада причао и овде окривљени Миодраг Шолаја и чиме се хвалио шта је радио по Подујеву. Интересантно је да тај догађај који се десио на степеницама приласку у хотел где је у холу било па пола јединице која је гледала телевизију нико то није видео нити да је ико други чуо то што је окривљени Шолаја Миодраг рекао, али имамо исказе других сведока где се за сличну ствар управо такву врсту хвале стављају у уста сведоку П-1.

Ја бих зато молио, значи, овај суд када буде одлучивао о кривичној одговорности овде окривљеног да буде као отворена празна књига, да једноставно све ове чињенице које, односно исказе, доказе које смо спровели овде упише у ту своју књигу без икаквог предубеђења јер само тако може доћи до правичне и законите одлуке.

Ја, ево провели смо овде значи скоро 2 године, међутим, некако сам остао, имам осећај ускраћености да у овом поступку нису све чињенице до краја расветљене. Ја посебно напомињем значи да и суд је овде на главном претресу рекао да до Рајка Олујића није се могло доћи зато што је он отишао у иностранство, али интересантно да га оптужба није, да га јавни тужилац није предложио да буде саслушан у истражном поступку јер у то време колико сам ја схватио тај сведок је био доступан суду, а битно је значајан јер је, као што сам и то рекао на главном претресу, то је последња особа која је по тврђењу П-1 овога видела пре него што је се десила ова трагедија.

Због тога бих значи молио суд да приликом, односно предложио да овај суд приликом одлучивања о кривичној одговорности мог брањеника узме у обзир значи све оно што је покушано да се утврди у овом кривичном поступку. Ја се не бих надовезивао, не бих да понављам оно што су моји претходници рекли, али стоји и чињеница, значи да се о оним крупним стварима исказ сведока П-1 који је кључни и једини доказ за кривичну одговорност и мог брањеника и овде оптужених, значи не поклапа са оним несумњивим доказима и чињеницама које можемо без икакве резерве прихватити.

Због тога предлагем да ово судско веће одбије оптужбу против овде окривљеног Миодрага Шолаје и да га ослободи кривичне одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

У завршној речи бранилац наводи да једини доказ против оптуженог Шолаја Миодрага јесте исказ сведока П-1 који не може да се прихвати као тачан јер се у кључним деловима разликује од исказа оштећених и осталих доказа који могу да се прихвате као тачни. Изгледа да када се чита исказ овог сведока и

анализира да је он имао пред собом списе поступка који се водио против Цвјетан Саше и да је на основу тог списка формирао свој исказ.

Записник о препознавању где је оштећена Јахона Богујевци навела да јој оптужени Шолаја делује познато не може да се схвати као доказ да је он извршио радње које су му оптужбом стављене на терет.

Исказ сведока Стопарића да је оптужени Шолаја само започео са претресањем старије мушке особе у дворишту и да је престао када га је опоменуо сведок Томић је тачан и оптужени Шолаја у извршењу овога дела није учествовао.

Одбрана је остала ускраћена читав поступак за потпуно и правилно утврђено чињенично стање јер није саслушан сведок Рајко Олујић нити сведоци који су били припадници јединице «Шкорпиони» у наведено време а који претходно нису саслушани у поступку који се водио против Цвјетан Саше.

Сада да ли може колега Драгић – бранилац оптуженог Боројевић Драгана?

Адвокат Ђуро Драгић
Бранилац оптуженог Боројевић Драгана

Поштовани суде, уважени колега тужиоче, поштоване и драге колеге.

Пре него што почнем било шта да се изјасним у завршној речи, мало сам ускраћен зато што су моје колеге пре мене говориле о некој, задњи тај има, да се не би понављао, најмање шта и да каже а с друге стране ја овако слободно ценим да је о мом браћенику најмање и било речи па и с те стране вероватно требао би ја најмање да говорим.

Наравно, о томе ће да одлучи суд, а ја бих, опет кажем пре него што почнем са завршној речи желео да истакнем једну околност, навод који ја обично у оваквим стварима имам да кажем без обзира што мислим да је то и непотребно али са мог становишта је то потребно. Ја бих желио да кажем суду да било шта да кажем везано за овај догађај нико не доведе у везу са мојим односом према злочину и према тим несретним људима у том смислу да би сматрао да ја ту било шта додајем негативно или неучтиво у најмању руку итд.

Што се тиче осталог рећи ћу следеће:

Прво, да кренем од оптужнице коју овде држим испред себе, суд је има и да кажем да диспозитив оптужнице овакав какав га ја овде гледам, читам не може задовољити ни најмање критеријуме које може да један правник средњег квалитета да или оцени или прегледа, уважи и томе слично јер видите у читавом диспозитиву нигде се не говори и не спомиње ниједно име од окривљених, већ се каже поред ових увода горе -«Тако што су по доласку јединице «шкорпиони» у

Подујеву 28.03.» ни време, ни место, ни улица, ни број, има број Рахмана Морине, «заједно са», ваљда се мисли на ова четири човека заједно овде окривљена, «заједно са правноснажном осуђеним Цвјетан Сашом», па се цитира пресуда Окружног суда, «и неколико НН припадника јединице МУП-а Републике Србије из аутоматских пушака САМ62 испалили више пројектила у групу цивила итд., од којих су 14 жена и деце задобили смртне повреде а остала ова деца 5 малолетних цивилних лица рањено». Мислим, због некога ко ће то једног дана читати, ако ништа друго могло се навести време, место, ко је испалио, колико пројектила, то смо већ овде утврђивали колико пројектила и друго какве су повреде и у ком облику задобили бар ових 5 малолетних лица ако немамо за убијене, док је 5 малолетних цивилних лица тешко рањено и то оштећени па то су повреде које су страховите, оне тачно треба да се наведу 13 пројектила у руку итд., и све редом онако да се види шта се ту догодило. Е, сад важно да је ту квалификација за једно од најтежих облика кривичних дела. Један наш колега је, ја ћу слободно цитирати, рекао овако: «За тешко кривично дело требају тешки докази». Поштовани суде, ја посматрајући ово што смо овде изводили доказе не видим да постоји не тешки докази него да постоји довољно доказа да би било ко могао бити осуђен за ово што је стављено овако несретно и неспретно у диспозитиву оптужнице.

Докази који су изведени колеге су о томе доста говориле а ја ћу само овако укратко рећи нешто што сматрам да треба да кажем. Сведоци саслушани Стопарић Горан, сведок за кога смо чули причу како је постао сведок, ко му је и како плаћао, где се налази, чак за њега овако се каже да је сведок «професионалац» јер сведочи у више предмета што је опште познато, слушали смо и од тога живи, то смо чули и видели. Сведок П-1 о коме је овде било доста речи ја ћу само нагласити једно томе сведоку ја сам бранилац и не желим да оптужујем никога, најмање сведоке, томе сведоку је слободом плаћен злочин, пазите ово слобода једнако злочин који је према ваљаним исказима веома могуће сам починио а о томе сведочи и сведок овај професионалац који сам навео Стопарић који је у својим тврдњама изричитоји него у сведочењу и терећењу овде окривљеног. То стоји у списима. Сведок тај несретни П-1 изјавио је да није видео како окривљени пуцају али зато тврди да су они убили те жене и децу поред осталог свега што су колеге пре тога рекле. Како он то зна ми смо видели. На питање суда и бранилаца он је несигуран, он не зна да да одговор, међутим, песму кад је у питању она основно сведочење пева веома јасно и гласно и течно. Кома то се може заслужити за, мислим захвалити то по мени иде на терет оптужбе, иде на терет државе наше, иде на терет суда, иде на терет свих нас који учествујемо у овом поступку, а за 10, 20, 30 година ко буде жив, неки ће бити, читаће о томе као што ми сад читамо о неким другим поступцима. Зашто то кажем? Зато што поред ових сведока и још неких других коме се замера, којима се у оцени каже они нису сагласни, неки су контрадикторни, али ја питам после 10 година и после 5 година, а чак и после 5 дана како је могуће да неко тачно може да каже најсумњивији су сведоци из праксе поуздано тврдим и знам они који знају све до детаља. То они не говоре истину зато што је то објективно људски ум, запажање не може да прати и тако интерпретира. Према томе, сведоци су такви какви су, они су рекли оно што

су рекли. Да ли на основу њих може да се, мислим на оне остале сведоке јер Стопарића и П-1 не сматрам као сведоке они су сведоци по нарудбини, они своју кожу штите, они од тог живе итд., али ови остали нису, то су људи који су учествовали и да ли се на основу њихових исказа може закључити поуздано и тачно да су ова четворица овде људи урадили оно што им је стављено на терет.

Ја то не могу нити бих икад могао без обзира што сам овде у улози браниоца, дужан сам да следим одбрану мога брањеника, ја то чиним и због тога предлажем да мој брањеник пошто није ничим доказано нити да је пуцао нити да је био ту итд., на поуздан начин буде ослобођен од оптужбе и да се пусти из притвора да се у даљем току евентуалног поступка брани са слободе јер тога притвора је било доста захваљујући томе несретном ставу 5 који је ту исконструисан, о коме већ имамо много тога речено, али дозвољава да се држи у притвору свако па ја имам осећај да је тај П-1 рекао «Драгићу био си ту и ту» да би ја био данас у притвору. Ја се извињавам суду али отприлике то је моје осећање. Ја верујем овај суд, поштујем и уважавам, али кажем вам да је тако и то многи други мисле не само ја.

Према исказу сведока тог П-1 каже видео је 6 па онда 7 лица, четворицу именовано, видео је различити број жена и деце у односу на оне који су стварно ту страдали, утврдио је да их није могло бити толико. У злочину је по њему учествовало 7, 8, можда и 9 људи сви су наоружани аутоматским пушкама а пуцано је само из три аутоматске пушке о чему је говорио мој колега претходни и остале колеге, а ја нећу.

Каква је улога осталих учесника правно гледано са становишта сад закона ако их је било 10 под претпоставком да су сви пуцали или 5 утврђено је да је пуцано из 3 пушке, видели смо које су то пушке, каква је улога других људи који су овде окривљени у том поступку или ако се одузме оно што је колега веома фино Перковић извршио анализу па дошао да је ту 3 пушке су већ испуњен је бонус, онда ова четворица нису могли пуцати јер из чега су пуцали ако је доказано или тврди се овде да је пуцано да су чауре из 3 аутоматске пушке.

Ја сад желим још нешто рећи а инициран сам завршној речи уваженог колеге тужиоца кога веома поштујем али не могу да пређем преко тога да је веома овако са једним набојем, како сам ја то доживео, не желим да ме погрешно схватите, кажем знајући уважавања, ја сад ценим оно што се чуло и што стоји говорио о јединици «Шкорпиона», па је рекао поред осталог овако слободно интерпретирам да су они направили некакву негативну услугу српском народу, Србији земљи да је њихова улога била да пљачкају, да су почели од Хрватске, Босне, завршили на Косову итд., итд. Ми од тих «Шкорпиона» знамо да постоје процеси од њих 180, 200 колико их се изменило, многи су изгинули против тачно одређеног броја лица. Шта је са осталим лицима? То су добровољци који су били, борили се за Србију онако како су они најбоље сматрали и умели. Они су били организовани у саставу МУП-а Републике Србије, значи иза њих стоји држава, држава Република Србија јер они су у саставу МУП-а увек. Молим, ако је неко погрешно онда су то неки људи који су за то требали да знају како се употребљава јединица где и како. Међутим, ту је било говора као да су неки, највише ми је сметало што је сведоку који је овде саслушан Медић, који је био командант те јединице, који нам је

објаснио на сликовит начин зашто је он отишао у тај рат као млад човек, зашто је постао и командант те јединице и томе слично. Он је истина осуђен, али оно што је објаснио и што је рекао то је логично и нормално јер он је рекао да од 400 душа његових само двоја кола су дошла тамо из Славоније, Лике и шта ја знам. Према томе, то не може да се гледа одавде и да се чита него треба видети онога ко је ходао, ко је био на ратишту а мало друкчије посматра ствари.

Ми смо склони у Србији, ја то морам рећи мада не дајем себи неко право да ценим, да своје ратнике занемаримо чим почне рат и онда о њима суде и цене они који рата нису ни видели, а то смо ми, себе ту убрајам, мада сам био, али нема везе. Значи, ценити после 20 година кад су почели оружани сукоби, па то се зна да су почели деведесете године, 17. августа итд., и ту са неким изругивањем говорити о некој «балван револуцији», о неким крађама, о неким пуњењем аутобуса, то су радили појединци. Тако би ми могли да почнемо причу уважени колега тужиоче, да је деведесете године у Љубљани на тргу хеликоптер оборен са оне чуке њихове која овде се приказује као симбол неки у Љубљани, противавионским топом хеликоптер и три члана посаде официра, пушили су се и горели су тамо и неколико дана нико није смео да им приђе да их узме зато што су били под паљбом, нису дозвољавали. Исто тако би могли говорити о коранском мосту где су резервисти побијени и бачени у Корану и то на најсвирепији начин, а били су исто тако у многим другим јамама, у многим, ја не желим никаквим злочином да правдам други нити да стављам ту какву. Злочин је злочин и да је овде уместо ових 14 и 5 и да је ту било само једно дете и да се зна на поуздан начин ко је утврдио ја бих први интимно био за то да тај буде осуђен најтежом казном а камоли 14 жена и деце и још петоро који су сасвим случајно остали.

Према томе, не можемо ми говорити о читавој јединици «шкорпиони» тако као што смо говорили овде зато што на Косову Американци су рекли да тамо та њихова УЧК да се ради о терористима. Па молим вас да ли је требало слати младе војнике који су тек регрутовани да се боре против терориста. Управо су били то људи који су били, који су имали искуство и који су се могли борити и који су се борили и који су веома велики успех тамо постигли. Нико не зна шта је било на Кошарама, треба то мало читати па видети како је било и томе слично или овде где су они били, а овде смо чули сад од пуномоћника оштећених која истина ме је изненадила запажањима у односу на опутжење својом дилемом, мислим позитивном дилемом око свега тога јер она ипак није правник мада смо чули од сведока и њену једну ту «улогу», шта је тачно ја не улазим у то, али чули смо каже зашто су се они вратили поново на Косово из Србије, овим речима је то говорила. Па они су ишли по команди и тамо и вамо у саставу МУП-а Републике Србије и борили се за Србију и ко им то сад може да оспорава, наравно онај који је починио злочин ако се докаже то треба и да буде кажњен, ко није починио злочин тај треба да буде увек величан у складу са његовим заслугама, а не може се рећи да су они ишли као јединица тамо да краду, да товаре ствари, да не знам шта ако је таквих било 5 или 10 то није 120 или 180.

Ово говорим из оног што сам већ навео разлога да вероватно једног дана неко ће да чита ово све скупа као што ми сад читамо неке друге, па нек се види ко је

шта рекао, урадио и то је добро зато што ја сам 1976. године први пут ушао у судницу, ово је била нека четворка исто, а била је доле она двојка јединица у овом суду и да сам ја тада знао да ћу једног дана доживети да видим сведока П-1 овако припремљеног, доведеног, заштићеног да сведочи а неспорно да је учествовао у свему према ономе што кажу други сведоци, ја не бих се бавио овим послом поштовани суде. Сад ми је касно али није за вас неке касно, сигурно зато што тако нешто не може бити за једну државу теже и лошије, да не кажем за суд, за народ него такав сведок П-1 који најпре оптужен, окривљен, па окривљен оптужен па онда или води се истрага па се онда обуставља истрага, нити се поступа по ЗКП-у, нити се обавештавају оштећени, нити ми то видимо овде. То смо тај папир добили на велико инсистирање задњи дан суђења а шта је разлог да је обустављен поступак јер зато што је он сведок сарадник. По закону је то могуће али онда се зна каква је процесна улога сведока сарадника он мора бити до краја да му виси оптужница и на крају да буде нешто блаже кажњен под условом да није сам учествовао у извршењу најтежих дела. То што је он заштићени сведок сваки сведок може бити заштићен, то није никакав посебан статус, то је само једна потреба обзиром да се ради о веома озбиљним и тешким оптужењима и делима и могућностима да, значи свако може бити заштићен. Према томе, његова улога је овде мног опасна гледано са становишта обичног човека, народа, правосуђа и томе слично. Овакве поступке заиста нема никаквог разлога да буду решавани по кратком или брзо због тога што правда кажу достижна а зашто би нешто што је озбиљно на брзину, јер пазите у свакој брзини постоји могућност да невин буде осуђен а шта ако се то догоди у овом случају. Колега или неко од колега малопре лепо рече то би био злочин онда који је учинила држава путем својих органа, суда зашто смо сви одговорни, а то је са становишта права теже него злочин који би учинили поједини, да тако кажем, људи или нељуди или криминалци и побили ову жену и децу. Али са становишта права злочин осудити невиног а свако је невин док се не докаже а доказати се мора са доказима који су јасни, убедљиви, уверљиви, чисти, прикупљени на законит начин итд., ја нећу сад да причам о томе, то суд боље зна од мене.

Према томе, уколико немате таквих доказа нема ни кривичног дела нажалост, значи оно чега нема у папирима на законит начин да је прибављено не може да буде ни цењено нити да је стављено неком на терет нити на основу тога да неко буде осуђен, све је остало рекла-казала.

Што се тиче мог браћеника поштовани суде, ја сам предложио да се он ослободи, да се пусти из притвора, а разлози за то су управо ово што смо чули од мојих колега и што сам ја покушао да изнесем, нема довољно доказа квалитетних да је он био на том месту и да је поступио на овакав начин. Коначно, овде он се уклапа у један омнибус да је са више или неколико НН припадника МУП-а са Цвјетаном и може се закључити само са овом осталом тројицом окривљених испалио неколико хитаца, да су они заједно испалили неколико хитаца из аутоматских пушака и да су наступиле последице које јесу.

Сведок П-1, њега који је кључни сведок овде, зато се и враћам на њега, њега не спомиње, он не зна његово име, он неки опис тамо даје који није сагласан са

стварним стањем као што даје и многе друге ствари и он о његовом имену говори тек после дужег времена кад је то чуо наравно у поступку. Онда он познаје њега, онда он тврди да је то урадио како је већ наведено. Исти тај сведок П-1 не може да објасни своју позицију ни кад је убијена жена на поуздан начин, ова плаве косе, нити може да опише лице места како је изгледало. Он каже био је тај неки стрељачки строј, стрељачки строј 7 људи један до другог који пуцају из аутоматске пушке и ко је био војник они би бар четворица од њих остали без слуха или би остали без очију, ушију зато што чауре, избацавање то је веома нагло и јако у страну итд. Према томе, таква варијанта тешко може постојати да су пуцали сви заједно с тим што ми имамо доказе, значи изведене да је пуцано не из 7 пушака, 8 или 9 него управо из 3 и скоро да се може лоцирати које су то 3 пушке биле према досадашњим поступком.

Што се тиче увиђаја који је извршен, то се не може поправити. Сви знамо кад се увиђај лоше изврши нема више поправке никад и за сва времена. Он је извршен након неколико дана, није ни лице места скицирано како треба, нити је извршена фотодокументација, нити је извршена обдукција, нити су утврђене повреде, ни излазне ни улазне ране ни механизми повређивања, никаква балистичка вештачења, није утврђено иако је била нека истрага из којих пушака је пуцано, значи то је оно што се могло урдити у току истраге, али непосредно не истраге овде која је вођена након 8, 10 година него непосредно након догађаја. Све остало је мање значајно јер то није урађено, пропуштено је. Зашто? Рат је био, није се урадило, али ја само желим да кажем на основу таквих доказа тешко ко може осудити било кога за било какво дело а камоли за ово једно од најтежих кривичних дела.

Значи, постоји велика сумња у све и један изведени доказ, наравно оно што објективно кажу да је пуцано из 3 пушке то не може нико да сумња, то је утврђено и то је то, али како је 9 људи који су ту у контексту догађаја, њих 7 па плус онај један Сарајлија, па плус онај што је пуцао у жену како је могуће да пуца из 3 пушке то не знамо.

Што се тиче мога брањеника њега нико није препознао од ове деце која су саслушавана, ниједан сведок осим П-1 није га видео у том строју, остали сведоци или се сећају или се не сећају и због тога ја још једном понављам тражим да буде ослобођен и да буде пуштен из притвора.

Ја се захваљујем суду. Извињавам се уколико сам био мало несређен, али верујте ми да овакви поступци знају и да узбуди човека, узбуди га не само зато што гледа несретну ону децу, што гледа жртве, него зато што гледа и тога П-1 кога је тужилац овде довео, предложио и који је овде причао нешто што нико жив не може поверовати и ја му никад не би веровао. Е, сад на ствар је суда како ће то урадити. Ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

У завршној речи бранилац пре свега изражава најдубље негодовање због злочина који је предмет оптужбе, али и посебно указује на то да се јединица

«Шкорпиони» никада није борила сама за себе већ у саставу МУП-а Србије и за Србију.

Што се тиче оптуженог Боројевић Драгана нема доказа да је он извршио кривично дело јер се сведоку Стопарић Горану не може веровати. Ради се о професионалном сведоку који сведочи у различитим поступцима, пред различитим судовима, док је исказ сведока П-1 нетачан и не може се прихватити јер је очигледно да му је слободом плаћено за исказ који ће дати у овом поступку. И поред тога његов исказ је нетачан, недоследан и супротан осталим изведеним доказима.

Бранилац стога предлаже да суд донесе ослобађајућу пресуду и да притвор против оптуженог укине.

Да ли бранилац и тужилац и оптужени сматрају да треба да направимо једну паузу? Да, сви климају главом.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

У 16:28 часова ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Да ли су оптужени спремни да изнесу завршну реч? Оптужени Ђукић Жељко, изволите?

Оптужени Ђукић Жељко

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја ћу прво да дам завршну реч али мало ме је затекло све ово, брзина ова, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, да ли вама треба можда сутра да се припремите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам пробаћу сад да не одуговлачим све ово, нема везе, мислим све то ће вероватно бити исто.

Желим да кажем да, опет по не знам који пут, да никакве везе с овом оптужницом немам и желим да кажем да господин тужилац у својој завршној речи као доказ против мене користи и пресуду Саше Цвјетана. Мене у тој пресуди никако и нема. Какав доказ у тој пресуди има против мене? Ја се тамо ниједном

речију не спомињем као неко ко је учествовао у томе злочину, ниједном речију кроз све ове године ти поступци и поступци који су после вођени, а пошто господин тужилац не располаже нити са једним доказом да би доказао моју кривицу осим лажне изјаве сведока П-1 који судско веће не би требало прихватити из разлога мотива овога сведока да овако сведочи, а мислим да сам судском већу већ у неколико наврата и рекао који су то мотиви овога сведока и његова осветољубива политика коју води према мени.

Господин тужилац покушава у недостатку доказа које нема нити може бити јер није само учесник овога злочина, што сам и доказао надам се у овоме поступку, жели да прикаже мене овом судском већу у некаквом сасвим другачијем облику и да комплетну слику о мени изврне кроз целе поступке што су вођени. И сам господин тужилац је ту нашао себе у једном, како ја сматрам да кажем, у тако једном проблему да човека који се све ове године спомиње као неко ко се први супротставио томе злочину јавно, који је први тражио да се јави ко је то урадио, он сада све то изврће уз помоћ сведока П-1 и ставља мене као првооптуженог за један овакав злочин за који нема нити један доказ нити може да буде један доказ. Они су чак покушали да окрену господин тужилац уз помоћ сведока П-1 и слику о мом понашању у том аутобусу и ту моју реакцију која је била сасвим примерена томе тренутку у који се десила јер је била истинска и љутита да ме прикажу да сам био, како је рекао сведок П-1, циничан. На то је господин тужилац додао још да би улепшао, подсмејавао сам се томе свему. Значи, они покушавају на све начине да мене оцрне што је више могуће пред овим судским већем. Ја сматрам да господину тужиоцу и сведоку П-1 неће поћи за руком да преваре ово судско веће јер превише је ствари везано за мене које треба изокренути од позитивне и направити негативне. Желим да кажем и то како је сведок П-1 мењао свој исказ везано за мој изглед тако да сам ја описан кроз овај поступак на различите начине од човека с брадурином, баш, баш брадом до брадице од два-три дана тако да судско веће изабере какав Ђукић треба с брадом или без браде а сведок П-1 ће потврдити шта било само да ме оптужи, а то је уједно и доказ да мене сведок П-1 не зна и да ме није ни видео у ситуацији у којој ме је описао у овом поступку. Сведок П-1 је само извршавао наређења свога послодавца и убацио Ђукића у ову причу да би његов послодавац спровео своју освету а при томе користећи овај суд. Доказ лажи је и скица лица места као и сам опис догађаја који је у супротности са изјавама и оштећених и овде саслушаних сведока као и са филмом и сликом коју смо добили из тога филма. Ово показује да овај сведок је био заузет с неким другим стварима тако да се не сећа ама баш ничега из тога дворишта осим онога што му је тужилаштво презентовало а то је између осталог моја фотографија с брадом из личне карте која је сачињена негде 2002. године, зато ме тако и описује како ме описује као и фотографија на којој се види лице места и кућа где је извршен овај злочин, а то указује да је овај сведок производ тужилаштва и да га је тужилаштво што му не служи на част од убице произвело лажног сведока.

Па и госпођа пуномоћник оштећених Наташа Кандић је рекла да овај сведок лаже у овом поступку овде. Не знам зашто то није јуче поновила у својој завршној

речи, ваљда се плаши да ће тиме помоћи у оптуженим Србима пошто не постоји опис њеног радног места. Све што може помоћи Србима је строго забрањено у Фонду за хуманитарна права. Само оно што говори против Срба и српског народа било то и најгоре лажи и било изговорене из уста злочинаца и људи сумњивих морала, ето дај то може, отворен је лов на српске главе. Мислим да ће овај Фонд за хуманитарно право као и Тужилаштво за ратне злочине бити ти које ће српска историја памтити по злу према сопственом народу и одговорне за једну искривљену слику о српском војнику уопште, а не као што нас господин тужилац описује овде ћемо ми ући у историју да смо ми криви за све недаће српскога народа итд., у своју немоћ да докаже нашу кривицу које нема онда се служи таквим стварима, да ме прикаже овде да сам ја малтене у ствари тако је и рекао ратни профитер као неке псе рата, не знам шта је желео да нас прикаже овде господин судском већу, господин тужилац.

Шта господин тужилац зна о мени? Шта господин тужилац зна о мом ратном путу кроз који сам прошао да он тако нешто може да каже овде, одакле њему такво право да он тако цени људе како он хоће? Какав сам ја то богатства стекао, каква сазнања има господин тужилац о мени? Нека изнесе то па нека каже а не тако да прича. Господин тужилац мене сврстава исто у јединицу «Шкорпиони» и описује неки наш крвави пут, а ја мислим да сам на овоме суђењу у овом поступку доказао да никакве везе немам са јединицом «Шкорпиони» и да никада нисам био припадник јединице «Шкорпиони» ни у време ратова на простору Хрватске нити 1999. године на Косову и Метохији него сам био припадник резервног састава специјалне антитерористичке јединице МУП-а Србије.

Ја мислим да је тужилац мало и успео да мене прикаже овде судском већу кроз овај судски поступак као таквог неког агресивног човека што је пар пута и покушавао кроз овај сам поступак па је и судско веће у једно два наврата и реаговало да нешто не млатим према госпођи пуномоћнику Наташи Кандић, ниједну-једину ружну реч нисам госпођи Наташи Кандић упутио нити сам помислио ништа ружно да јој кажем, па бојим се да није судско веће подлегло већ помало томе што је желео господин тужилац да ме прикаже овде на овом суђењу.

Моје понашање пред овим судом такво је какво је, ја то променити не могу, само волио бих да ми неко каже како то треба да се докаже невин човек оптужен за овако страشان злочин, како он треба да се понаша кад дође испред њега један човек који ми је признао да је то урадио у томе аутобусу кад сам питао ко је то направио и све то што је он урадио он ставља мени да сам ја то урадио, како би се ја требао понашати. Ја мислим да сам се понашао стварно најсмиреније како сам могао да се понашам као један човек оптужен за тако стравичан злочин који нема везе с тим.

Онда још само да кажем и овако. Што се тиче доказних, као доказ господин тужилац користи против мене и препознавање које је извршено овде у овом суду. Ко је мене препознао на томе препознавању? Нико, јер ме није мого ни препознати, нисам учествовао у томе уопште, чак сад, не знам, немам то при руци, али могу браниоци да нађу једна од оштећених дал дечак или девојчица су рекли да особа која се налази под бројем 4 или 5, сад не знам тачно, уопште и не личи на

неког ко је учествовао у томе, а ту на том једном од тих бројева сам се ја налазио, што само потврђује да ја нисам био тамо, мене је немогуће да ме не би запамтио неко од тих преживелих тамо, да сам ја то стварно учествовао у томе, ако се сећа како је неко имао нос, или не знам ово, или реп, или да не зна мене, како сам изгледао као голијат тамо међу свима присутним. То само потврђује да ја нисам тамо ни био у време извршења овога злочина како тврди господин сведок П1. Ја сам овде изашао па скоро, нисам пред све оптужене, извињавам се оштећене, али сам изашао, било ми је јако непријатно право да вам кажем, као човеку, као родитељу, који исто има четворо деце, да изађем и да погледам се у очи са човеком коме се такав један злочин урадио, али сам изашао из тог разлога што сам невин у овоме и изашао сам да докажем своју невиност, да ослободим себе и своју породицу од оваких једних лажних оптужби и сумњи. С тим својим изласком ја сам поново пружио и оштећенима да ме поново виде, боље да ме виде, ближе да ме виде, да опет могу да виде да ли је пред њима особа која је учествовала у том злочину. Чак и господин тужилац је помоћу сугестија некаквих оштећенима рекао е то је, само је био не знам, мало другачији, овакав, онакав, и опет оштена ме није ни препознала, што је опет доказ да никакве везе са овим злочиним немам.

Молио бих овај суд само пошто је одбијен као доказ изјава Ђукић Младена, то да суд добро поведе рачуна о мотивима господина сведока П1, што се тиче што је лично мене на неки начин, осећам се прозван, прозвао и моје име споменуо господин тужилац, да су сведоци давали некакве различите изјаве везано за место где сам ја био, ја не могу да кажем где је који сведок био, одакле ме неко видео и како ме је ко видео, свако ме је видео онако како ме видео, али ја добро знам где сам ја био, и могу вам на ту констатацију тужиоца да кажем да није баш то потпуно тачно, сви сведоци за које сам ја тврдио да су били са мном они су то и потврдили овде на овом судском процесу који се води против мене. Од Томић Милована, значи до ових неких детаља, Николе Ковачевића, Пере Чубре, и сад да не набрајам, итд. Шта је рекао Павловић Бранко, где је он био ја не знам, он је човек рекао где ме је он видео да ја стојим, он је мого рећи шта је хтео, и опет још то у вези тих сведочења да кажем. Ја сам ту у једној незавидној ситуацији, јер сви сведоци дођу овде и пред овај суд и говоре оно што им одговара. Нисам ја очекивао од Стопарић Горана да ће Стопарић Горан говорити истину пред овим судом, да вам одмах кажем, и да ће Стопарић Горан рећи да Ђукић Жељко је био тај који је рекао да се цивили пусте ван. Не може он то да каже јер он онда мора да каже шта је он радио у томе дворишту, да је он ту жену претресао на један врло груб начин, да је томе човеку узео новчаник, да је бацио и све те радње које је радио, које сам ја вама описао, али он је сигуран да ја нисам, и он зна да ја нисам, и он зна истину која се догодила на крају крајева ту у Подујеву, и он опет није могао, поред тога опет да каже да сам ја то урадио, него он човек и даље тврди, одговорно тврди да ја немам везе с тим. Све једног сведока сам, како сад да кажем, максимално, да не кажем присиљавао да каже истину о томе што се десило у Подујеву и људи су говорили значи оно што су хтели, чак и неки су ишли у те, кажем вам говорили су и ствари за које сам мислио да никад неће рећи, као што је рекао Никица Ковачевић и фактички признао да је после мене изашао из тог

дворишта, и Перо Чубра, њима је тешко свима овде да сведоче јер сви су изашли сведоци после мене из тога дворишта, и сад они морају људи овде да кажу да себе доводе у незгодну ситуацију и да то тако и тако кажу. И опет кажем господин тужилац ни један једини доказ овде нема, сви сведоци одбране и сведоци оптужбе су сагласни да ја нисам извршио овај злочин. Сви су до једног сведока, осим сведока П1 сагласни да сам ја први се побунио у аутобусу и да сам захтевао да се сазна истина шта се догодило у Подујеву. Значи то је непобитно доказано да је то тако, бар ја тако сматрам, а господин тужилац каже и то нама ето, као оптужени неће да кажу шта је било и као ето он би то као узео неку олакшавајућу околност и шта ја знам. Па шта жели господин тужилац да ја кажем, ја сам рекао истину у аутобусу која је била, да је господин П1 рекао ја сам, али господину тужиоцу не одговара та истина, него господин тужилац хоће да каже да је рекао неко други, ја сам рекао шта је тај други рекао, а то што каже господин тужилац да је он рекао «ја сам», ја то чуо нисам, говорим за Драгана Медића, нисам чуо да је рекао, он јесте рекао «Брко престани», а зашто је то рекао, он човек да ли ће објаснит или неће, то је његов проблем.

Још само укратко ето да кажем, мене је погодила сама ова оптужница која је подигнута против мене као човека и као, како да кажем, више ме је можда погодило ова како нас је господин тужилац описао као злочинце, као не знам ни ја кога, ратни профитери. Шта то он зна, ја мислим, то нећу о томе говирит, сад није ни време да вам то говорим, какав сам ратни профитер, ја у кући још имам бетон, немам стазе бетонске у дворишту, искључује ми се струја кући, и ја сам ратни профитер. '91.године у рату у Хрватској 02.маја кад је био напад на Борово Село, сад желим, укратко кћу пробати да у што краћим цртама кажем да видите какви је човек пред вама. Кад је извршен напад на Борово Село истог момента мени је кућа била опкољена од стране Збора народне гарде, и покушали су да ме ухапсе, па су ме спасила два припадника редовне Хрватске полиције, хрвати по националности, један се зове Хвалентић, један је Хорват Дамир који су рекли Брко бежи у кућу, немој се ништа бојати, а дошо је дојучерашњи радник грађевинара, господин Турудић, који је тада постављен по налогу ХДЗ-а за шефа Вуковарске полиције, то су та времена, па не само Срби тако, зашто само Срби су не знам ни ја овакви и онакви, ми само то тако причамо. Господин тужилац прича нешто што не зна, и тако о мени говори а ништа о мени не зна човек, а тако ме описује, да би ја тада ту био спашен јел, од те двојице, оба два су кажем вам Хрвати, да сам ја био неки великосрбин не би они мени помогли сигурно. Да би сутрадан 03.маја после напада на Борово Село био заробљен ја од стране Хрватске паравојске цивила на Трпинској цести, где сам пар сати био тучен, малтретиран, и где сам игром случаја успео опет да побегнем и дођем у Борово Село, да ми се укаже помоћ јер се више нисам могао вратит својој кући која се налазила у Борову Насељу на Винковачкој цести. Оба ова случаја која вам сада спомињем овде пред овим судом имате забележена камером РТС-а која је случајно нашла се и једном и другом приликом, не знам како, и која је то све снимила и то је ишло у Дневнику београдском овде у Србију, и мене је моја жена и отац и породица препознали и видели тако претученог, разбијене главе и шта ја знам, на телевизији.

Да ли после, рат је тај прошао, мислим прошао, ми смо ослободили Вуковар и Борово Насеље да је ту у том делу града где сам ја био као командант територијалне одбране, чете, тад у то време која је ту била, Крива бара, буцак се звала, где су живили и људи хрватске националности, и породица, родбина, пријатељи од неких који су мене тукли и малтретирали ове две прилике. Само ћу вам једну особу навести која је ту била, која је вако мало, име јој је звучније мало, само да видите, била је Марица Благо, која је живила 20 метара од мене а преко пута куће моје мајке, пошто нисмо у истој кући живели, родитељи су јој били растављени, она је сестра рођена Благо Задре витеза Хрватског домовинског рата, а тај Благо Задре је био један од тих, кад сам ја био ухапшен на лицу места на Трпинској цести. То је исти човек тај Благо Задре, тај који је зауставио колону ЈНА на Трпинској цести и уништио 12 тенкова са својом јединицом и све рањене, преживеле српске војнике редовне поубијали и запалили ту на лицу места, што су снимили и камером, хрватска, војска је то снимила, то смо ми гледали, сви смо ми гледали те снимке, зашто ти снимци нису некад процесуирани, дошли до неких судова, ја то не знам коме то није било у интересу, али све то постоји негде. И та је жена живела, кажем вам код мене, 20 метара од мене, па ја њој никад у животу нисам рекао ружну реч, чак је та жена од мене тражила савет шта да ради, пошто има тако презиме Благо, живела је у ванбрачној зајединици са комшијом мојим, сада причам приче ту којекаке, хтела је да се запосли у та тешка времена да ради у комбинату «Борово» који почиње нешто да ради и каже она мени Жељко шта да радим, како ћу ја презиме Благо, да се венчам, шта да радим, да променим име и презиме, тако сам јој реко ради шта хоћеш како је за тебе најбоље, и та жена је отишла из Борова Насеља тада, и дан данас је жива, у Хрватској негде живи, значи ништа ја њој нисам направио а таквих је много случајева, да би исти ја како ме претставља овде господин тужилац, ратни злочинац, човек који је прогањао све што је несрпско у свим ратовима на просторима бивше Југославије, кажем ово пред овим судом да сам ја човек који је успоставио на хиљаде прекинутих веза путем радио станице између Српских и Хрватских породица, мешаних бракова, изгубљених које каквих у ратним вихорима. Зато постоје људи и дан данас који су данас живи, ја нисам с њима у контакту од '96.године, кад сам напустио свој родни град, то су вам људи који су се јављали на радио станици, који су у Хрватској под називима «Пичвајз», «Мерлин», «Барба», «Чаплин», не знам, не могу се свих сетити, који све ово могу да потврде, а мене овде претставља господин тужилац као неког злочинца, као неког убицу, не знам ни ја шта хоће. Јер то све ради у својој немоћи да нађе и један доказ против мене за овај злочин, и сам тужилац је свестан тога, зна господин тужилац то исто врло добро, па је зато и заједно са господином П1 измишљена цела ова прича, да би од мене, кажем ја који сам се побунио против тога свега што се десило у Подујеву, као човека значи се побунио против тога, направио првооптуженог у овом поступку.

Надам се само да ово судско веће ће донети једну праведну одлуку, која по мом мишљењу не може бити никаква, него ослобађајућа, а опет како бог да.

Немам више шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам.

У завршној речи оптужени Ђукић Жељко предлаже да суд донесе одлобађајућу пресуду, јер нема доказа да је он извршио ово дело, чак ни оштећени испред којих је стајао док су саслушавани на претресу нису могли да га препознају, а листом сви сведоци тврдили су да он ово дело није извршио. Приликом оцене исказа сведока П1, суд треба да има у виду и мотиве да овај сведок лажно сведочи, а разлог је освета и сукоб који са оптуженим има од раније.

Оптужени Медић Драган да ли ће нешто говорити у своју одбрану или не?

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Добар дан поштовани суде.

Не, ја нећу ништа да кажем као и до сад, само да се слажем у целости са завршном речи мог браниоца. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала

Оптужени Медић Драган обзиром да се током поступка бранио ћутањем, једино се придружује завршној речи свога браниоца.

Оптужени Боројевић Драган

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Добар дан. Па ја ако може сутра да дам завршну реч, пошто ја нисам се надао да ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ће браниоци завршити.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, па нисам понео никакав папир, ништа, мислио сам да ће то сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мислим, немам ништа, неку трему, нешто да не могу да дам, него једноставно нисам понео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уколико сте конципирали то, може наравно сутра. Оптужени Шолаја Миодраг.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Могу да се вратим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се вратите, наравно.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Добар дан поштовани суде, поштовано судско веће. Ја бих исто желео сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је, и онако смо резервисали ову недељу за суђење у овом предмету, тако да можемо да наставимо сутра у пола три. Изволите оптужени Ђукићу, јесте ли ви нешто хтели да допуните?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Само још да, ја сам хтео вама да објасним ону фотографију коју смо добили, па сте ви рекли да нема времена, па неком другом приликом, али она, та фотографија тачно показује све лажи господина сведока П1. Па ја не знам, ако ми сад дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, желите да се послужите том фотографијом и да довршите своју завршну реч?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо да ли можемо то да ставимо овде на документ камеру.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Биће вама свима овде пуно јасније све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам треба документ камера, па да ставимо на документ камеру и да онда то погледају сви?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Није ми јасно како ја једини знам опис тога дворишта боље и од људи који су тамо живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да видимо да ли можемо то технички да обавимо.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ово вам чисто доказује да је моја скица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ћукићу, само да видимо да ли можемо технички да обавимо, да ставите то на документ камеру.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Јер мислим да ово ће бити јако битно вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унећемо у записник само.

За овим се оптужени Ћукић Жељко јавља и жели да допуни своју завршну реч тако што ће на фотографији која је извађена из филма који је сачинио ВВС показати одређене ствари и објаснити због чега исказ сведока П1 не може да се прихвати.

Па се за овим налаже режији да на монитору у судницу пребаци слику са документ камере, а оптужени преко документ камере објашњава:

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: А да ли судско веће има при руци скицу коју сам ја сачинио и коју је сачинио сведок П1 и оштећени који је сачинио. Само да вам упоредим, да вам укажем на битне разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо моћи у исто време све три ствари да гледамо.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па не, зато сам мислио да ви држите код вас овако, разумете, директно, мора се баш указати на неке, али добро, како ви хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде пробајте да нам објашњавате па ћете једно по једно да стављате на документ камеру.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, пробаћу да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто приказујемо. Оптужени приказујемо преко документ камере, и због тога ћете стављати једну по једну фотографију на којој причате шта.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, можемо онда прво ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи прво ова фотографија из филма.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Молио бих судско веће. Могу ли се ја наслонити вако, мало да. Имам ја, ја имам све те скице, него дал ви имате. Ако можете да погледате овде десно, значи у самом десном ћошку ове фотографије које смо добили од госпође Наташе Кандић, да ли видите ту један ауто где стоји, бели један ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, предвиђено је да ви причате, а не да питате, да ли видиш ово, или, значи ви причате с десне стране види се један аутомобил.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, немојте да се извињавате него.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Овде видите ауто један беле боје, иза тог аута непосредно видите тај амфорски пролаз колики је, куда је тај ауто прошао, значи непосредно иза овога аута је тај амфор кроз који је тај ауто прошао. И то није никакав мали амфор какав је нацртао, а уопште није ни нацртао амфор сведок П1, овде видите кућу, значи конкретно потврђује се моја скица комплетно да је тачна. Видите кућу, чело ове куће које је иза из дворишта, видите тај амфор, где кућа иде десно, и сада на овој слици се не види с десне стране што би сачињавало слово «П» рецимо са овом кућом. Кад би сад узели моју скицу и ставили на документ камеру, ви би све ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имамо, стављамо вашу скицу.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Е сада, погледајте овде где пише пролаз 5, то је то где је тај ауто прошао, тај ауто сада стоји отприлике на овој слици што смо гледали ту негде где је, између овога где пише П1 и овај објекат 3, тај ауто сада ту негде стоји, а ова кућа лево где је Сарап Драган ушао, тај део се не види, пошто је заклонила кућа она из које је снимано све ово. Ја овде нисам нацртао ни означио кућу ову, коју нам је тужилаштво доставило где је извршен тај злочин, јер ја то нисам могао ни видети са ове позиције где се налазим. И значи ово је део дворишта овде, што сам вам ја нацртао, то идентично потврђује то да је тако изгледало како сам ја реко. Ја не знам иза тамо, у другом дворишту, тамо нисам ни одлазио, тамо и не знам шта се дешавало. И зато када би сада узели скицу од сведока П1, коју је он сачинио, и ставили на документ камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево стављамо и то.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Скица сведока П1 ако може. Погледајте ову скицу, какве ово везе има са лицем места, никакве ово везе нема са лицем места, он је само овде базирао се на кућу коју му је господин тужилац дао у фотодокументацији и предочио му је ту, то је то десило се, а где су ови објекти испред овде, где је ово двориште, где је основа овога дворишта. Основни објекат из тог дворишта нема који су до улице, куда је он морао проћ ако је прошао, где је тај пролаз, где је то, ту ништа нема. Ако мислим ја не знам, не знам како да вам објасним, ово нема везе са лицем места никаквих, никаве везе с лицем места нема. Кад узмете сад скицу и ставите од оштећеног, коју је сачинио оштећени Сељатин Богујевци, и она је различита од свега овог, у неким стварима јесте то, али гледано из неког његовог угла он је то и нацртао. Па како је могуће да је само Ћукић Жељко дао скицу прво око тог дворишта у коме се налазио, тачно у детаље сам описао то

двориште. То доказује да нисам нигде даље ишао из тога дворишта, да сам се ту налазио, ту све знам шта је било. сад бих вас молио поново да вратите ону фотографију што смо добили. Погледајте колика је удаљеност од тога амфорског пролаза до места где је извршен овај злочин што каже господин П1 и где је господин П1 стајао у моменту те пуцњаве кад су на њега нагуривани како он каже цивили, и господин П1 описује у ћошку који је, бедем који се надовезује на кућу, на ово снимку који смо ми видели то тако није, овај бедем се на ову кућу не надовезује, него је пролаз, овај бедем наставља покрај куће на неких метар ипо, два и иде назад, ја то не знам, него знам сада из овог поступка који је вођен и филма који сам гледао пар пута. Па ми се намеће онда, како је сведок П1 ако је био угрожен, у животној опасности, што би сваки нормалан човек реаговао и сакрио се негде где му је ближе, него не знам ни ја куда он бежи, шта он ради, када је имао ту непосредно где да се склони, а он каже да је ту био ћошак, да није имао где, он лаже, јел он ту није ни био, он да је ту стајао он би то знао, да је ту пролазио, он је мого да прође иза те куће, да изађе напоље према овој кући. Куда је то човек плави што је убио жену ту плаву, куда је он то изашао, па ви на овој скици кад гледате што је он означио па где је то, где се то налази, па то нема никакве логике да је то тако било, где се он сакрио од њега руком да га он не види, па јел ви видите где сведок П1 је означио себе да је био, где је ово се десило, па куда он мора да прође. Где се налазио сведок П1 у овој кући што је овде на овој слици, то је та кућа где он каже да је он спавао, и да је то та прва кућа до улице, тако је он нама реко, па где су цивили ти ту изведени, где је та друга кућа мала приземна из које су цивили изведени, и где је он то видео да неко претреса те цивиле, то нигде нема, ово само доказује да сведок П1 све лаже, све све лаже, значи и потврђује да је само ову скицу, ову фотографију у ствари коју је дао господин тужилац из предмета где се види кућа ова где је тај злочин направљен, да он то тако описује, нацртао у својој изјави ту кућицу и то. Ово ништа друго није, нема шансе то, шта је ту исто, јел он нема појма човек шта је, он спомиње да је, асфалта није било у тој некој улици, био неки канал који је прескакао, па одакле је он ушао у ово двориште, где је он био, јел он уопште ушао са улице Рахмана Морине, где се он налази уопште човек, нема појма где се налази, он је био окупиран са извођењем цивила, малтретирањем и тим стварима што је радио. Како може да зна шта се десило кад га није интересовало где се налази. Како ја знам све то, ја кажем, и сад да вам кажем, одвешћу вас тамо на лице места и још једном показати да је то овако како сам нацртао. Ето немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Констатује се да је оптужени допунио своју одбрану показујући на фотографији и скицама одређене ствари како је то евидентирано аудио техником у суду.

Па за овим суд **одређује:**

Да ће главни претрес да се настави сутра:

**-17.06.2009.године у 14.30 часова у истој овој судници,
згради овога суда.**

Довршено у 17.42.

Записничар

Председник већа-судија